Sēfer mafārēah ḥaṭaʼim

Mantua 1718

Printed

Bonajut

Fresnes

ספר

מפרש חטאים

יש דבר שיאמר ראה זה דבר חדש כבר
היה לעולמים׳ ולרוב חשיבותו לא היה
זכרון לראשונים׳ וכדי לזכות את
הרבים׳ הביאו לבית הדפוס הנדיב
כמה״ר יצחק בכמ״ר אברהם
רבינו סופר מהיר מק״ק מודונה.

שנת תעח לפק

פה מנטובה

בבית השותפים כמ״ר יצחק
ירא וכמ״ר יעקב חבר טוב יצ״ו

אמר הכותב יען ראה ראיתי כי עיקר התשובה היא הוידוי כמ"ש איש או אשה כי יעשה מכל חטאת האדם והתודו את חטאתם אשר עשו ר"ל אות חטא עצמה אשר עשו יתודו עליה • וכן תניא בפרק בתרא דיומא רבי יהודה אומר וצריך לפרט החטא עצמה שנאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב ופירש רש"י צריך לפרש כשהוא מתודה יאמר חטא פלו' חטאתי אם כן לפי דברי רש"י אין אנו יוצאים ידי חובת הוידוים באותן אשמנו בגדנו אשר הכינו אבותינו ז"ל על פי א"ב ונקיט חדא בידך כגון אות הג"זל גזלנו מי שעשה גניבה אין נכלל בו לדברי רש"י שצריך לפרט החטא עצמה ומכל שכן מי שגנב דעת הבריות אמרו חז"ל שאסור לגנוב דעת אפילו דעת גוי שאין נכלל בכלל אשמנו וכן שאר עבירות גמורות וחמורות העושה אותו אין לו חלק לעולם הבא ואין אדם משים אל לבו להתודות עליהם ובכן אמרנו להדפיס את האשמנו אשר מיוסד על אדני פז מפי קדש איש אלהים מה"רר אברהם ס"גל בספרו ברית אברהם שיפלש וישים אל לבו החטאים והעונות והפשעים כל אחד לפי חטא שחטא ושעוה ושפשע כפי תוספת החטא וה"ה להיפך אם ידעת בעצמך בבירור שלא עשית כל החטאים הנזכרים פה אין אתה צריך להתודות אותה עבירה שלא עשית רק העבירות שעשית וכוון או באבות או בתולדות כמו שנרשם בכתב אמת:

וטוב לומר קודם התחלת התחינות והוידויים
פרשת העקידה כדי להתחיל בזכות
העוקד והנעקד למזבח:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֶתְוַדֶּה עַל עֲבֵירוֹת קַלּוֹת
וַחֲמוּרוֹת· בַּלַּיְלָה לְרֹאשׁ אַשְׁמוּרוֹת·
אֶקְרָא וּמֵרִים קוֹלִי· עַל פְּשָׁעַי וּמְעָלַי· וְלַיְלָה וְלֹא
דוּמִיָּה לִי· אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ
תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִינָּתִי· תִּנָּתֵן לִי נַפְשִׁי
בִּשְׁאֵלָתִי· וְאָנָּא חַסְדְּךָ אַל תֶּרֶף· וְאַף עַל פִּי
שֶׁאֲנִי עַז פָּנִים וּקְשֵׁה עוֹרֶף· וְאֵיךְ אֲנִי אוֹמֵר לֹא
פָשַׁעְתִּי וְלֹא רָשַׁעְתִּי· וּמִפִּיךָ לֹא מָרִיתִי· צַדִּיק
אֲנִי וְלֹא חָטָאתִי· אֲבָל אֲנִי חָטָאתִי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי
אַחַת לְאַחַת לִמְצֹא חֶשְׁבּוֹן סָרַרְתִּי:

אָשַׁמְתִּי רַבּוֹת· תּוֹלְדוֹת וְאָבוֹת· אָכַלְתִּי
מִדְּבָרִים הַצְּרִיכִים נְטִילָה וְלֹא נָטַלְתִּי·
אָכַלְתִּי וְשָׁתִיתִי דְּבָרִים הַצְּרִיכִים בְּרָכָה לִפְנֵיהֶם
וּלְאַחֲרֵיהֶם וְלֹא בֵּרַכְתִּי· אָכַלְתִּי מִסְּעוּדָה שֶׁאֵינָהּ
מַסְפֶּקֶת לִבְעָלֶיהָ· אָכַלְתִּי סְעוּדַת רְשׁוּת· אָכַלְתִּי
מִבִּישׁוּלֵי גוֹיִם אָכַלְתִּי פַּת שֶׁל גוֹיִם שֶׁל בַּעַל
הַבַּיִת· אָכַלְתִּי גְּבִינָה שֶׁל גוֹיִם· אָכַלְתִּי בָּשָׂר וְדָגִים
בְּזֶה אַחַר זֶה בְּלֹא נְטִילָה בֵּינְתַיִים· אָכַלְתִּי בָּשָׂר
וּגְבִינָה בִּסְעוּדָה אַחַת בְּלִי הֶפְסֵק בִּרְכַּת הַמָּזוֹן·
אָכַלְתִּי וְשָׁתִיתִי חוּץ לַסֻּכָּה בְּשִׁבְעַת יְמֵי הֶחָג

אָכַלְתִּי חָדָשׁ · אָכַלְתִּי בְּכֵלִים הָאֲסוּרִים · אָכַלְתִּי חָמֵץ בְּפֶסַח · אָחַזְתִּי בְּאַמָּה וְהִשְׁתַּנְתִּי · אֶת אֵשֶׁת חֲבֵרִי טִמֵּאתִי · אֶת זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה שָׁכַבְתִּי :

בָּגַדְתִּי בְּךָ · בִּטַּלְתִּי תוֹרָתֶךָ · בִּטַּלְתִּי קְרִיאַת שְׁמַע וּתְפִלָּה וְצִיצִית וּתְפִילִין · בָּזִיתִי מִצְוֹתֶיךָ · בָּזִיתִי חֲבֵירַי בָּרַבִּים בָּזִיתִי תַּלְמִיד חָכָם · (ואמרו רז"ל כל המבזה תלמיד חכם נקרא אפיקורוס ואין לו חלק לעולם הבא ·) בָּזִיתִי אֵשֶׁת אָבִי · בָּזִיתִי בַּעַל אִמִּי · בָּזִיתִי אָחִי הַגָּדוֹל · בָּאתִי עַל עֶרְוָה פְּלוֹנִית :

גָּזַלְתִּי · גָּנַבְתִּי כֶּסֶף וְשָׁוֶה כֶּסֶף · גָּנַבְתִּי מִיִּשְׂרָאֵל וּמִגּוֹי · גָּנַבְתִּי עַל מְנַת לְהַחֲזִיר אוֹ עַל מְנַת לְמַקֵּט אוֹ לְצַעֵר · גָּנַבְתִּי דַּעַת הַמָּקוֹם וְדַעַת הַבְּרִיּוֹת · גִּלִּיתִי סוֹד חֲבֵירַי · גִּלִּיתִי עֶרְוָה · גִּלַּחְתִּי פְּאַת רֹאשִׁי · גִּלַּחְתִּי פְּאַת זְקָנִי :

דִּבַּרְתִּי דוֹפִי · דִּבַּרְתִּי דְּבָרִים בְּטֵלִים · דִּבַּרְתִּי בִּגְנוּת חֲבֵירַי · דִּבַּרְתִּי אֶחָד בַּפֶּה וְאֶחָד בַּלֵּב · דִּבַּרְתִּי נְבוּל פֶּה · דִּבַּרְתִּי

להרע ושקרים וכזבים· דברתי בשעת קריאת
התורה· דברתי לשון הרע על חבירי· דברתי
על שוכני עפר· דברתי בבית הכנסת בשעת
תפלה· דברתי בפסוקי דזמרא· דברתי בין
עלמיא ויתברך· דברתי בתוך קדיש וקדושה
דברתי בין תקיעות שופר מיושב לתקיעות
מעומד· דברתי בשעה שהחזן אמר מגן
אבות· דברתי בין ברכת מוציא לאכילה·
דברתי בין קריאת שמע שעל המטה לשינה
דברתי בשבת דבור של חול· דברתי עם גוי
או גויה לעשות בשבת דבר האסור:

העויתי הרעיתי אשר עשיתי הלכתי אחר
יצר הרע· הלכתי אחרי הגאות·
הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני· הלכתי
בקומה זקופה· ואמרו רז"ל שאסור לילך בקומה זקופה
שנאמר מלא כל הארץ כבודו· הלכתי בגילוי ראש·
הרהרתי אחר תאות לבי· הרהרתי הרהורים
רעים· הרהרתי באשת איש· הרהרתי במשכב
זכור· העברתי תער על בשרי· הוריתי
הוראה בפני רבי· הרימותי ידי על חבירי·

הלבנתי פני חבירי ברבים· התכברתי בקלון חברי· הוצאתי שם רע על חבירי· השגתי גבול· התחזקתי במחלוקת· הרגתי כינה בפני חברי· (אמרו רז"ל אוי על כל נעלם אמר רב זה ההורג כינה בפני חברו·) הטלתי אימה יתירה בתוך ביתי· הסתכלתי בקשת הרבה· (ואמרו רז"ל שאינו חס על כבוד קונו·) הסתכלתי בלבנה בשעת קידוש הלבנה· התפללתי בלא כוונת הלב· התפללתי בשעה שנצטרכתי לנקביו התפללתי בשכרות· הרהרתי לפעמים בדברי תורה במבואות המטונפת ובבית הכסא ובבית המרחץ· הזכרתי השם לבטלה· הוצאתי מרשות היחיד לכרמלית ומכרמלית לרשות היחיד בשבת· הסתכלתי במראה· הסתכלתי בנשים· הסתכלתי בבגדי צבעונין של אשה· (ואמר רז"ל שאסור להסתכל במכירה ובידועה·) הבנתי על הבתולה ועל אשת איש· הרהרתי הרהורי עבירה ובאתי לידי קרי בלילה· הקשתי עצמי לדעת· (ואמרו רז"ל המקשה עצמו לדעת יהא בנידוי יהא אסור מאיסור·) הוצאתי זרע לבטלה·

ובעל

סדר מפרש חטאים

(ובעל ראשית חכמה האריך במאמר עבירה זו מאד ומביא בשם הזוהר שכל עבירות שבעולם יש להן תשובה חוץ מזו והקשה על זה והלא אין דבר שאין לו תשובה שהרי אפילו מנשה קבלו הקב״ה הוא ותירץ מה שאמ׳ הזוהר שאין לו תשוב׳ פירש שתשובתו קשה ואין מספיקין בידו לעשות תשובה ולא יעשה מה שראוי לעשות וגם כתב ששמע מפי הרב הקדוש הא״רי שהזיע שאדם מזיע ומחמם גופו מכח הטורח והעמל שעוסק ומטריח עצמו בדבר מצוה או בתורה הוא גם כן אחד מן הכפרות ·)

וְהִרְשַׁעְתִּי וְהִגְדַּלְתִּי פֶּשַׁע וְגַם רֶשַׁע׃

זַדְתִּי זוֹלֵל וְסוֹבֵא הָיִיתִי· זָנִיתִי אַחַר לִבִּי וְעֵינַי· זִלְזַלְתִּי מוֹרַי וְרַבּוֹתַי׃

חָמַסְתִּי חָטַפְתִּי חָמַדְתִּי מָמוֹן אֲחֵרִים· חָנַפְתִּי חָשַׁבְתִּי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת·
חָמַדְתִּי נָשִׁים נָכְרִיּוֹת· חִבַּקְתִּי וְנָשַׁקְתִּי אוֹתָם·
חָשַׁרְתִּי בִּכְשֵׁרִים· חִלַּלְתִּי שַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים·
חִלַּלְתִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ· חָטָאתִי בְּיַלְדוּתִי· חָטָאתִי בְּזִקְנוּתִי׃

טָפַלְתִּי שֶׁקֶר· טִמֵּאתִי אֶת עַצְמִי בִּדְבָרִים הַמְטַמְּאִים וּמְאוּסִים וּמְתוֹעָבִים·
טִמְטַמְתִּי אֶת לִבִּי· טָעִיתִי בְּהוֹרָאוֹת· טָעִיתִי בְּדִינֵי מָמוֹנוֹת· טִלְטַלְתִּי מוּקְצֶה בְּשַׁבָּת׃

יָעַצְתִּי רָע׃ יָשַׁבְתִּי בְּמוֹשַׁב לֵצִים יִחַדְתִּי עִם
נָשִׁים׃ יָשַׁנְתִּי עַל עָרְפִּי וּפָנַי לְמַעְלָה׃
כִּזַּבְתִּי כִּחַשְׁתִּי כָּפַרְתִּי׃ כִּנֵּיתִי שֵׁם לַחֲבֵירִי׃
כִּוַּנְתִּי לְהַזִּיק אֶת חֲבֵירִי׃ כָּעַסְתִּי
כַּמָּה פְּעָמִים עַל חֲבֵירִי׃
לַצְתִּי לִפְנֵי עִוֵּר נָתַתִּי מִכְשׁוֹל׃ לָבַשְׁתִּי
שַׁעַטְנֵז׃ לָוִיתִי בְּרִיבִּית׃ לָקַחְתִּי
רִיבִּית קְצוּצָה וְשֶׁאֵינָהּ קְצוּצָה׃ לָקַחְתִּי אֲבַק
רִיבִּית׃ לָקַחְתִּי שׁוֹחַד דְּבָרִים וְשׁוֹחַד מָמוֹן
וְשׁוֹחַד מְאוּחָר׃
מָרַדְתִּי מָרָה מָרִיתִי׃ מָסַרְתִּי מָמוֹן חֲבֵירִי
בְּיַד גּוֹי׃ מִלֵּאתִי פִּי שְׂחוֹק׃
נִאַצְתִּי נוֹקַשְׁתִּי בְּאִמְרֵי פִי׃ נָקַמְתִּי נָטַרְתִּי
שִׂנְאָה בְּלִבִּי׃ נָתַתִּי יָד לַפּוֹשְׁעִים׃
נָגַעְתִּי בְּבִינָה בִּשְׁעַת הַתְּפִלָּה׃ נָגַעְתִּי בְּשׁוֹק
וְיָרֵךְ וּבִמְקוֹמוֹת הַמְכוּסִּים בִּשְׁעַת הַתְּפִלָּה
וּבִשְׁעַת הָאֲכִילָה׃ נֶהֱנֵיתִי בָּעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא
בְּרָכָה תְּחִלָּה אוֹ בְּלֹא בְּרָכָה לְבַסּוֹף׃ (ואמרו
רז"ל בפרק כיצד מברכין איסור גדול כמי שנהנה כעה"ז בלא
ברכה׃) נֶהֱנֵיתִי מִדִּבְרֵי תוֹרָה בְּלֹא בְּרָכָה׃

נהנתי

נהגתי מסעודת חתן ולא שמחתיו׃ נדרתי
נדרים ולא קיימתים׃ נאפתי בזיר ודרך אברים׃
נשבעתי לשוא ולשקר׃
סרתי ממצותיך סורר ומורה הייתי׃
עויתי עשיתי הרבה פרצות ונבלות׃ עשיתי
כעורכי דיינים׃ עשיתי עול במשפט׃
עניתי דין׃ עברתי על דברי תורה׃ עברתי
דברי חכמים ותקנתם׃
פשעתי פרקתי עול תורה מלבי׃ פניתי
לבי לבטלה׃ פרשתי מן הצבור׃
פתחתי לבי לרעה׃ פתחתי כתב סתום וחתום
ששלח חבירי לאחרים׃
צררתי צערתי מי שגדול ממני׃ צערתי
אבי ואמי׃
קשיתי עורף קרצתי בעיני ומוללתי ברגלי׃
קלקלתי דרכי׃ קנא קנאתי שלא
לשם שמים׃ קבלתי לשון הרע׃ קשרתי
קשרים תוך הקהל שלא לשם שמים׃ קבעתי
עצמי לשתות בבית גוי שכר או דבש׃
קפצתי ידי מליתן צדקה׃

רשעתי רדפתי אחר שררה׃ ריב רבתי
עם אדם חנם׃ רצתי אחר רוע
יצרי׃ רצתי בשבת לדברי רשות׃ רכלתי׃
רגלתי רע לשמים ורע לבריות הייתי׃

שחתתי שמעתי לקול יצרי׃ שברתי כלי
כחמתי׃ שנאתי מוסר׃ שנאתי
הטוב׃ שמחתי בנפילת אויבי׃ שחתי שיחת
חולין׃ שתיתי יין נסך׃ שתיתי סתם יינם׃
שתיתי מגע גוי׃ שכבתי עם אשה סמוך
לווסתה׃ שכבתי עמה בעל כרחה׃ שכבתי
עמה בשעת שכרות׃ שבתי בתשובה ואחרי
כן חזרתי למעשי הרעים׃ שכחתי אותך ולא
שמתי יראתך בלבי׃

תעבתי תעתעתי׃ תקעתי כפי ולא קיימתי׃
תרתי אחר לבי ואחרי עיני׃ סרתי
ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לי׃
התנכרתי במעללי׃ ואתה צדיק על כל הבא
עלי והכל משפט אמת
ואני מרדתי׃

אלו מזמורים יאמר ביום הכפורים אחר הוידוי
הנזכר לעיל

בליל כפור יאמר אחר הוידוי מזמור כה לדוד
אליך יי נפשי

ביוצר יאמר מזמור לח מזמור לדוד להזכיר
יי אל בקצפך

במוסף יאמר מזמור נא בבא אליו נתן הנביא וגו׳

למנחה יאמר מזמור לה לדוד משכיל אשרי
נשוי פשע וכולי

ולנעילה יאמר מזמור פו תפילה לדוד הטה
יי אזניך וגומר

ת ו ש ל ב ע

על ידי העוסק במלאכת הקודש צעיר המדפיסים
יהושע בכמ״ר מיכאל מיסיצי יצ״ו

תפלה

לשליח ציבור ימים נוראים –

קודם שמתחיל להתפלל

עם צית הסליחות

אל מלך יושב על כסא רחמים
מתנהג בחסידות מוחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון כמ
מרבה מחילה לחוטאים וסליחה
לפושעים עושה צדקות עם כל
בשר ורוח לא כרעתם להם גומל
אל הורתנו לומר שלש עשרה
זכור לנו היום ברית שלש עשרה
כמו שהודעת לעניו מקדם וכן
כתוב בתורתך וירד יי בענן —
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה׳
ושם נאמר ושם נאמר —
ויעבור ה׳ על פניו ויקרא

יי יי רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד
לַאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ׃ כִּי אַתָּה ה' טוֹב וְסַלָּח
וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ לְמַעַן
שִׁמְךָ ה' וְסָלַחְתָּ
לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא
סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ
מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי
פָשָׁעְנוּ

קודם בסליחות אומר
מזמור לדוד ה׳ אורי וישעי וכו׳ מזמור
רננו צדיקים כי בכל אחד יש ג׳ שמות
הקב״ה כנגד ז׳ חכין לרחמי

לְדָוִד ה׳ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא ה׳
מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל
אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם
תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי
מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ: אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת
ה׳ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית ה׳ כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת
בְּנֹעַם ה׳ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם
רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה
יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ
זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַה׳: שְׁמַע ה׳ קוֹלִי

אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי. לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת
פָּנֶיךָ ה׳ אֲבַקֵּשׁ: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט
בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי
אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַה׳ יַאַסְפֵנִי:
הוֹרֵנִי ה׳ דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן
שׁוֹרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר
וִיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב ה׳
בְּאֶרֶץ חַיִּים: קַוֵּה אֶל ה׳ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה
אֶל ה׳

רננו צדיקים בה' לישרים נאוה תהלה:

הודו לה' בכנור בנבל עשור זמרו לו:

שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה:

כי ישר דבר ה' וכל מעשהו באמונה:

אהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ:

בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם:

כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות:

ייראו מה' כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל:

כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד:

ה' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים:

עצת ה' לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר:

אשרי הגוי אשר ה' אלהיו העם בחר לנחלה לו:

משמים הביט ה' ראה את כל בני האדם:

ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ:

היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם :
אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח :
שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט :
הנה עין ה׳ אל יראיו למיחלים לחסדו :
להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב :
נפשנו חכתה לה׳ עזרנו ומגננו הוא :
כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו
יהי חסדך ה׳ עלינו כאשר
יחלנו לך

פ״ו – מזמור זה אומר בשביל ציבור ויחיד –
נוראים קולם גרונם
בחוץ
– ויש לו שמות ה״ב בנגל׳ נצרכין לרחמי

תפלה לדוד הטה ה׳ אזנך
ענני כי עני ואביון אני: שמרה נפשי כי חסיד
אני הושע עבדך אתה אלקי הבוטח אליך: חנני
אדני כי אליך אקרא כל היום: שמח נפש עבדך
כי אליך אדני נפשי אשא: כי אתה ה׳ טוב
וסלח ורב חסד לכל קראיך: האזינה ה׳ תפלתי
והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי אקראך
כי תענני: אין כמוך באלוקים אדני ואין כמעשיך
כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני
ויכבדו לשמך: כי גדול אתה ועשה נפלאות
אתה אלוקים לבדך: הורני ה׳ דרכך אהלך

באמתך יחד לבבי ליראה שמך: אודך אדני
אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי
חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה
אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי
ולא שמוך לנגדם: ואתה אדני אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנני תנה עזך
לעבדך והושיעה לבן אמתך: עשה עמי אות
לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה ה' עזרתני
ונחמתני

תפלה שאומר ושליח ציבור ירנים

ועונים קולם שמחהיל

פרק

לדוד אליך ה׳ נפשי אשא:

אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי

גם כל קויך לא יבושו יבושו הבוגדים ריקם:

דרכיך ה׳ הודיעני ארחותיך למדני:

הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי

אותך קויתי כל היום

זכר רחמיך ה׳ וחסדיך כי מעולם המה

חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר

לי אתה למען טובך ה׳

טוב וישר ה׳ על כן יורה חטאים בדרך

ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו

כל ארחות ה' חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו

למען שמך ה' וסלחת לעוני כי רב הוא:

מי זה האיש ירא ה' יורנו בדרך יבחר:

נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ:

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם:

עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת רגלי:

פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:

צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני:

ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי:

ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני:

שמרה נפשי והצילני אל אבושה כי חסיתי בך

תם וישר יצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל

מכל צרותיו

ואחר ג"פ עמ"ז פסוק ויהי קול השופר הולך
וחזק מאד משה ידבר והאלקים יעננו בקול
אמן סלה ::

ג"פ מעמים פסוק. אז ישיר משה ובני ישראל
את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר
ג' פעמים פסוק כל הנשמה תהלל יה הללויה
וקול" הולך אחר ה"פעמ"

שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' ~ אדני שמעה
בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני: אם
עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה
למען תורא: קויתי ה' קותה נפשי ולדברו הוחלתי:
נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל
ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו

וכן מוסיפין לה פסוקים

ידעתי ה' כי צדק משפטיך ואמונה עניתני

ה' הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה

ושמעי כל זה ה' והשיב בשועתו

ה' נותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו

מחרב רעה: ו"פעמ" שיר השירים אשר

לשלמה. יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה

הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב

ומראיך נאוה:

ה' שמחי בשמחת ומי גיל בברכך ~ ~ ~

וידוי לימי הסליחות

וידוי א׳ אשמנו בגדנו וכו

וידוי ב׳

אזלנו לדרכם באסורים ולדרכים בלתי טובים נטינו
ולא נטינו —

אכלנו חוץ לסכה בימי החג

באנו על פנויה ונדה ואשת איש ונשים באסורות

גזלנו כסף ושוד בכסף גנבנו דעת בחקות ולעג
בבריות

דברנו נבלות פה ולשון הרע ושקרים בלבנו לאחות
בלא תורה בלא תפלין ובלא ציצית

הרבינו נבול פינו בבדיות

ויעצנו בעצות עבירה והוצאנו שם רע על כשרים
ועל כתבים

זנינו אחר רוע עינינו
חמדנו חמץ אחר י״ט, חמדנו נשים נכריות
חבקנו ונשקנו אותן.
טעמנו המטעמים בלא ברכה, שתינו ואכלנו
ישבנו בחושך לילות.
כפרנו חמץ אחר פ׳ כעסנו שלא לש״ש
לבשנו שעטנז לקחנו שוחד.
מסרנו חמץ ענוש חבריו, בי״ל עוזי פו׳ וכו׳
נקמנו נטרנו שנאה נאנו במרמה ובבגד
ובחקירות הרבה [illegible] בתוך הרחוב
סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים
עברנו על דברי חכמים ועל תקנות צבור
פתחנו כתב סגור שנשלח לאחרים
צערנו אבינו ואמנו והקרובים אחינו

קבלנו לשון הרע
רכלנו על רע ונשמיה.
שברנו פליט בחרבנו
הונה והועבה עשינו
ואתה צדיק על כל ״

וידוי ג״

אחלתי בזורה והשגבתי, אל אשר בגלגה קרבתי.
בזיתי אבי ואמי ואחי הגדול
גליתי סוד חברי
לדברי בה״כ בין ברוך שאמר לשתבח ובשאר מקומות שאסור להפסיק
הירתותי לי על חבר. הלבנתי ג״ג ובשוה
והכרתי ביום ובאתי לי קה בלילה

והוגתי שכבה לרע ובעוה

לזלה פרה וחוה והנלוים מחנה

חלה גם פ״ חלה ג״ש חשלה בכבדים

שרופה רעיוני, שחאוה את עצמי

יכרה בפרדך ילעה את רבות וכונה לחרול בו

כניה גם לחברי

ויה ברכיה למני נעזר נהה חמשו

מאספה ולתי בורה

נהפכה בקוון חבר, נהה יל למושעים, נלרה

נהם ולא קיחהים

סורר ומורה כייה

ענשיה יעול במגמע

פרקה: מחנו. עול בורה

צוה: בחלונות האורה

קמצה: לי מאתי באביון

שתיה: יין נסך וסתם יינם גנבה: בתשובה ואלכף

חללה: ומעשי הרעים

השגה: כתי ולא קיומים

ומזה צלים ובולא

רבון כל העולמים גלוי וידוע לפני כסא כבודך!
שחטאנו ופשענו לפניך. ראינו כי הנגף יצא בקצף מלפניך
החל הנגף בחלואים רעים ברעים קורא חורבנם
בגלות בכל הרחובות ונקרבים אלינו. ועתה
שחטאנו עוו ופשענו לפניך ובאנו לחלות פניך כי
בפניך רחם הגבור והנורא להעביר ברחמיך וגזרתם
על בריותיך, ה' חמול בקרב בניך עבדיך ותעצר
המגפה מעל כל בני תבל ארצך כי הכל מעשה
ידך: ואם עונינו ענו בנו, עשה למען חסדיך
הרבים ורחם עלינו

ה' צבאות עמנו משגב לנו אלקי יעקב סלה
ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך
השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם
ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו
וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם
וכשנים קדמוניות

ועל חטאים שאנו ח״ע עולה
ועח שח״ע חטאת
ועח שח״ע קרבן עולה ויורד
ועח שח״ע אשם ודאי ותלוי
ועח שח״ע מכת מרדות
ועח שח״ע מלקות ארבעים
ועח שח״ע מיתה בידי שמים
ועח שח״ע כרת ועריריי

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת,
ודרך תשובה הורית. גדולת רחמיך וחסדיך
תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך. תפן אלינו
ברחמים, כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון
ובתפלה פניך נקדם, כהודעת לענו מקדם.
מחרון אפך שוב, כמו בתורתך כתוב, ובצל
כנפיך נחסה ונתלונן, כיום וירד ה' בענן,
תעבור על פשע ותמחה אשם, כיום ויתיצב
עמו שם, תאזין שועתנו, ותקשיב מנו —
מאמר, כיום ויקרא בשם ה' ושם נאמר,
ויעבור ה' על פניו, ויקרא ה' ה' אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה ונקה. וסלחת —
לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו
אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי
פשענו: כי אתה ה' טוב וסלח ורב חסד
לכל קראיך: האזינה ה' תפלתנו והקשיבה

לקול שועתנו מלכנו ואלהינו כי אליך
נתפלל: שמעה תפלתנו ה' ושועתנו האזינה
אל דמעתנו אל תחרש: ה' כאשר תשמע קולנו
כאשר נערך לך [illegible]: שמע קולנו ה'
אלהינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו:
לה' הישועה על עמך ברכתך סלה: ה' צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ה'
צבאות אשרי אדם בוטח בך: ה' הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון
העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם
הזה ממצרים ועד הנה: ושם נאמר ויאמר
ה' סלחתי כדבריך: הטה אלהי אזנך ושמע
פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו
מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך
הרבים: ה' שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה ועשה

אל [illegible] אליך [illegible]
על [illegible] ועל [illegible]
אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו
ואל תתעלם מתחנתנו שאין אנו עזי פנים
וקשי ערף לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל חטאנו אנחנו ואבותינו. אשמנו.
בגדנו. גזלנו. דברנו דופי. העוינו. והרשענו.
זדנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע.
כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו.
עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף. רשענו.
שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו. סרנו
ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו: הרשענו ופשענו

וכן לא נושענו׃ כן בלבנו לעשות לך
ברא ולב לנו חדש